

CIRERERS



Kwanzan Flowering Cherry
A la primavera, la Kwanzan Flowering Cherry és de visita obligada per les seves flors de color rosa prolífiques i profundes.

Nom comú: Kwanzan Flowering Cherry
Nom científic: *Prunus serrulata* 'Kwanzan'
Origen: Àsia
Família: Rosaceae
Mida: 15 - 25' d'altura
Forma: vertical, en forma de gerro de branques esteses, arrodonides

Cultura: prospera a ple sol, adaptable al sol, tolerància a la sequera moderada, tolerància a la sal
Fulles: 2-5", disposició alternativa de llarg, senzill, bronze a vermellós a la tardor
Flor: De color rosa fosc, floració a principis de primavera
Fruita: Estriat, en general no hi ha fruita

Pell: Prim, llis, de color vermellós al bronze, brillant amb porus horitzontals prominents per a l'intercanvi de gasos



The Yoshino Cherry
La cirera Yoshino és un híbrid d'origen natural al Japó. Les Yoshino Cherry del Central Park, que són un regal d'amistat del govern del Japó del 1912, es poden trobar a Cherry Hill i també es concentren en qualsevol dels costats de la Reservoir. Japó també va enviar un nombre d'aquests bells arbres, coneguts com Sakura, que es plantaren al voltant de Washington DC. Durant la plena floració d'aquest arbre l'abundància de flors simples de la cirera dona un color blanc intencionalment bonic.

Nom comú: Yoshino Cherry
Nom científic: *Prunus x yedoensis*
Origen: Japó
Família: Rosaceae
Mida: 35 - 45' d'alçada, igual propagació
Forma: vertical, corona en forma de vas

Cultura: creix en ple sol; prefereix sol ben drenat, àcid, humit
Fulles: 2-4" de llargada; disposició alternativa i vores de serra, doblement afilats; de forma ovalada amb base estreta
Flor: De color blanc a flors de color rosa, floració a finals d'abril, lleugerament perfumat
Fruita: 0,5 - 1" de diàmetre, rodó, negre
Pell: De color marró vermellós, porus horitzontals prominents per a l'intercanvi de gasos



Black Cherry
El Black Cherry és una espècie d'origen natural que es troba al llarg de Central Park, a partir dels afloraments de roca a les vores del bosc. Força llarg, ornamental, blanc. Les flors fragants apareixen al maig. Les aus i els mamífers es mengen el fruit d'aquest arbre prolífic. Les flors flozeixen just abans que les flors de la magnòlia de platet.

Nom comú: Negre cirera
Nom científic: *Prunus serotina*
Origen: Canadà, Estats Units de Nord-est
Família: Rosaceae
Mida: 60 - 90' d'alçada, 35 - 50' d'amplie
Forma: corona oval, branques penjants

Cultura: Prefereix sòls profunds, humits, fèrtils; ple sol a ombra parcial; tolerància a la sal
Fulles: 2-5", disposició alternativa, 2-4" de llargada; disposició alternativa i vores de serra, doblement afilats; de forma ovalada amb base estreta
Flor: Blanc, floració, al maig, fragants rals pèndols
Fruita: Rodona, drupa de color porpra, floració a l'agost, comestible
Pell: Brown, tiges primes; de color gris - marró; troncs escamosos com les patates fredides

MAGNÒLIES



Star Magnolia
La magnòlia estelada té una olor a llimona subtil quan es poda, és coneguda per les seves belles flors de blanc a rosa. Al Central Park, les magnòlies es troben més comunament prop de magnòlies platereres en les seccions del sud i del centre del parc. Les flors d'aquesta magnòlia al març flozeixen just abans que les flors de la magnòlia de platet.

Nom comú: Star Magnolia
Nom científic: *Magnolia stellata*
Origen: Japó
Família: Magnoliaceae
Mida: 15 - 20' d'alçada, 10 - 15' propagació
Forma: La ramificació en posició vertical i difusió

Cultura: prospera a ple sol, sol humit - orgànica fèrtil
Fulles: 2 - 4" de llarg, 1 - 2" d'amplie, el·líptiques
Flor: 3 - 4" de diàmetre, de color blanc a rosa tenyida, de dotze a divuit tepals, floració al març just abans de la magnòlia de platet

Fruita: 2" agrupat, superfície nudosa, de color verd vermellós
Pell: Les branquetes són llises, de color castany; troncs principals tenen una escorça llisa, de color gris platejat; branca tallada revela lleugera olor a llimona



Saucer Magnolia
Aquesta magnòlia, anomenada així per les seves flors de platet en forma de copa, es poden veure al Central Park i l'extrem sud, a la part mitjana del Park, i al Conservatori del jardí. A l'abril és quan les flors són més maques.

Nom comú: Magnolia de platet
Nom científic: *Magnolia x soulangiana*
Origen: Híbrid (Magnolia Magnolia x heptapeta quinquepeta), Àsia
Família: Magnoliaceae
Mida: Fins a 30' d'alçada, en posició vertical, difusió en ramificació
Forma: arrodonit i irregular

Cultura: prospera a ple sol, sol humit - orgànica fèrtil
Fulles: 3-7", 1,5 de llarg - 3,5", el·líptica punta d'amplie, de punta afilada
Flor: Blanc, rosa o porpra; en forma de copa; floració mitjans i finals d'abril

Fruita: 4" oterio amb la superfície nudosa
Pell: Llisa, de color gris platejat

AURONS



Hedge Mapple
Plantada a Europa i el Regne Unit, és un arbre ornamental que ja no és àmpliament plantada a Amèrica del Nord a causa de les seves tendències invasores. Les fulles tenen puntes arrodonides a diferència de gairebé tots els altres de la seva espècie.

Nom comú: Arce Hedge
Nom científic: *Acer campestre*
Origen: Europa, Orient Pròxim i Àfrica
Família: Aceraceae
Mida: 25 - 35' d'alçada
Forma: Molt corona rodona, densament ramificat

Cultura: Adaptable a molts sòls incloent llocs molt alcalins, àcid, secs, o compactes; tolera la poda pesada
Fulles: 2 - 4" de llarg, 1,5 de llarg - 3,5", el·líptica punta d'amplie, de punta afilada
Flor: 2 - 4" de llarg, 1,5 de llarg - 3,5", el·líptica punta d'amplie, de punta afilada

Fruita: Parells de Samara s'uneixen per formar una línia gairebé recta, nutlet sovint pubescents
Pell: Gris - negre, les crestes i solcs poc profunds, s'assembla a l'escorça d'auró de Noruega (Acer platanoides)



Sycamore Maple
L'auró blanc és una espècie invasora ja no plantada al Central Park.

Nom comú: Sycamore Arce
Nom científic: *Acer pseudoplatanus*
Origen: Europa i Àsia Central
Família: Aceraceae
Mida: 40 - 60' d'alçada
Forma: Oval de contorn arrodonit, branques esteses en posició vertical, generalment foliatge dens i compacte

Cultura: Fàcilment transplantable, molt adaptable i tolera la sal, però alt, i els sòls de carbonat de calci prospera a ple sol; tolerància amb les arees exposades, prefereix ambient fresc
Fulles: 3 - 6" de diàmetre, disposició oposada, de cinc lòbuls (tres lòbuls primaris amb dos petits lòbuls basals)
Flor: Verd groguenc, amb flors al maig

Fruita: 1,25-2" Samaras, disposades en rals pèndols
Pell: Gris acer, de forma irregular i escamosa, de color taronja



Red Maple
El Red Maple li llumina Central Park amb el seu bell color. Tolerant amb moltes condicions climàtiques, aquest arbre necessita el sol al voltant de les seves arrels. Això fa de l'arbre una mala elecció per a la sembra en àrees de molt trànsit, on el sol pot arribar a ser molt compacte.

Nom comú: auró vermell
Nom científic: *Acer rubrum*
Origen: Est dels Estats Units i Canadà
Família: Aceraceae
Mida: 40 - 60' d'alçada, pot ser més de 100 peus d'altura
Forma: piramidal o el·líptica quan són joves, tendeix a difondre amb l'edat, amb el temps desenvolupa d'un contorn arrodonit o oval

Cultura: Fàcilment transplantable; prefereix sòls humits, àcids, adaptables i tolerants amb moltes condicions, com la inundació ocasional; desenvolupa clorosi de manganes en sòls alcalins; tolera mitja ombra, però prospera a ple sol
Fulles: 2 - 4" de llarg, 1,5 de llarg - 3,5", el·líptica punta d'amplie, de punta afilada
Flor: Vistoses, de color vermell o taronja, floració a finals de març i abril

Fruita: Gris-negre, crestes i solcs poc profunds
Pell: Gris-negre, crestes i solcs poc profunds



Norway Maple
L'auró de Noruega és el primer arbre al que li surten les fulles i l'últim a qui li cauen. La seva ombra llarga inhibeix el creixement d'una altra vegetació per sota seu. Aquesta espècie invasora ja no es planta al Central Park. Una característica clau d'aquest arbre és la saba lletona que flueix des de la base del peciol quan es trenca des de la tija. Es detecta l'arbre a la tardor fixant-se en el seu distintiu foliatge groc.

Nom comú: Arce de Noruega
Nom científic: *Acer platanoides*
Origen: Europa
Família: Aceraceae
Mida: 40 - 60' d'alçada, sovint més ampla que alta quan es conrea en camp obert.

Cultura: copa arrodonida, densament ramificat
Fulles: 4-7" a través, disposició oposada, cinc lòbuls, saba lletona visible quan el peciol és trencat, uniforme groc a la tardor
Flor: Nombroses, petites, verd groc, floració a l'abril

Fruita: Gris-negre, crestes i solcs poc profunds
Pell: Gris-negre, crestes i solcs poc profunds

ROURES



European Turkey Oak
És originària d'Europa, no dels Estats Units. És robust i semiparadís, amb fulles brillants, però poques vegades es troba fora dels parcs i jardins botànics als EUA. Dit això, és un bon arbre que tolera bé la sequera, sol pobre, el fred i la contaminació de l'aire.

Nom comú: European Turkey Oak
Nom científic: *Quercus cerris*
Origen: Europa
Família: Fagaceae
Mida: 30 - 50' d'altura
Forma: arrodonit a la corona cònica

Cultura: complet a ombra parcial, tolera una varietat de sòls; alta tolerància a la sequera
Fulles: Disposició alternativa; lòbuls irregulars; vores dentades, en forma de dents
Flor: no és eridaner
Fruita: 0,5-1", rodones o ovalades glans

Pell: Casellones i solcs



Pin Oak
El Pin Oak és una espècie resistent i per tant és molt adequat per a la vida en un parc urbà. Proporciona una ombra densa, amb branques més baixes que pegen cap avall. Es troben a la part Oest del Central Park i a l'East Meadow. Igual que la majoria dels roures al Central Park, els seus glans serveixen d'aliment als esquiroles de la ciutat.

Nom comú: Pin Oak
Nom científic: *Quercus palustris*
Origen: Nova Anglaterra i el nord-centre dels Estats Units
Família: Fagaceae
Mida: 75 peus d'alt, 40' d'amplie
Forma: forma piramidal quan és jove, oval quan ja són més grans.

Cultura: Fàcilment transplantable, de ràpid creixement; prospera a ple sol, prefereix sòls humits i fèrtils, àcids i ben drenats; necessita un espai adequat per desenvolupar-se
Fulles: 3 - 6", disposició alternativa, de cinc a set lòbuls punxeguts, de textura fina, de color groc verdós pàl·lid (homes); monòica (òrgans masculins i femenins); amb flors al maig
Fruita: 0,66" glans, dotze anys per madurar

Pell: Les tiges de color marró verdós, escorça llisa a les branques de mida mitjana, tronc principal amb crestes i solcs poc profunds, s'assemblen a les plates d'esqui



Black Oak
El roure negre, juntament amb el roure vermell del nord, és un dels roures nadius del Parc. El roure negre obté el seu nom del color fosc de l'escorça un cop es madura.

Nom comú: Roure Negre
Nom científic: *Quercus velutina*
Origen: Est i centre dels Estats Units
Família: Fagaceae
Mida: 40 - 60' d'altura
Forma: piramidal quan jove, difusió irregular

Cultura: creix en ple sol; prefereix un sol ric àcid humit amb bon drenatge; no li agrada ser molestat
Fulles: disposició alternativa; senzill, amb 7-9 lòbuls per fulla; Fulles de color verd fosc brillant
Flor: Denodentat, amb flors al maig
Fruita: glans, allargats en forma d'ou; semblant a un bol casquet; en parelles o individualment
Pell: Gairebé negre, verticalment de color groc verdós pàl·lid (homes); monòica (òrgans masculins i femenins); amb flors al maig

Fruita: 0,66" glans, dotze anys per madurar
Pell: Les tiges de color marró verdós, escorça llisa a les branques de mida mitjana, tronc principal amb crestes i solcs poc profunds, s'assemblen a les plates d'esqui



Sawtooth Oak
El Sawtooth Oak té una fulla que es veu diferent de la majoria de fulles de roure. Les fulles de l'arbre donen una aparença gairebé llanuda, que es veu reforçada per els glans peluts amb la part superior. Aquests glans són amargs i són menjats pels esquiroles.

Nom comú: Sawtooth Oak
Nom científic: *Quercus acutisilima*
Origen: Japó, Xina, Corea, i l'Himàlaia
Família: Fagaceae
Mida: 40 - 60' d'alçada
Forma: Escapla ample, densa copa arrodonida

Cultura: Fàcilment transplantable, prefereix sòls àcids amb bon drenatge, però adaptables
Fulles: 3,5 a 7,5", arranjament de llarg alternes, serrades, vores en forma de dents
Fruita: glans, allargats en forma d'ou; semblant a un bol casquet; en parelles o individualment
Pell: Gairebé negre, verticalment de color groc verdós pàl·lid (homes); monòica (òrgans masculins i femenins); amb flors al maig

Fruita: glans, allargats en forma d'ou; semblant a un bol casquet; en parelles o individualment
Pell: Gairebé negre, verticalment de color groc verdós pàl·lid (homes); monòica (òrgans masculins i femenins); amb flors al maig



Northern Red Oak
El roure vermell a la tardor és quan és més preciós. Les fulles es mostren grogues brillants, marrons, vermelles i de colors.

Nom comú: Roure vermell septentrional
Nom científic: *Quercus rubra*
Origen: nord-oest i centre d'Estats Units
Família: Fagaceae
Mida: 75' d'alçada
Forma: contorn arrodonit, branques esteses en posició vertical

Cultura: creix en ple sol; ben drenat, àcid, el sol és millor; fàcilment transplantable; creix ràpidament i resisteix bé les condicions urbanes; les necessitats d'un ampli espai per al desenvolupament
Fulles: 5 - 8", 4 de llarg - 6" d'amplie, disposició alternativa, set a onze de truges amb punta d'amplie llomb, superfície de les fulles és brillant, groc / marró / vermell a la tardor
Flor: amants de color groc verdós pàl·lid (mascle), amb flors al maig
Fruita: Els glans neixen simples o en parelles, gran platereta com el casquet
Pell: Marró a negre en les branques i troncs vells

Fruita: Els glans neixen simples o en parelles, gran platereta com el casquet
Pell: Marró a negre en les branques i troncs vells

PINS



Scotch Pine
El pi escocès va ser un dels primers arbres introduïts als Estats Units al segle XVII. Encara es conrea àmpliament per ser arbre de Nadal, però es considera invasiva en algunes parts d'Amèrica del Nord. El pi roig és un dels pins de més distribució al món. Les moltes varietats de pi roig tenen un gran valor comercial en gran varietat d'indústries, i són molt estimats per molts com arbres ornamentals del paisatge.

Nom comú: pi escocès
Nom científic: *Pinus sylvestris*
Origen: Europa, des de Noruega fins a Espanya i parts d'Àsia
Família: Pinaceae
Mida: 30 - 50' d'alçada, gairebé amb la mateixa difusió
Forma: la forma cònica quan són joves, difusió amb l'edat

Cultura: creix en ple sol; prefereix sol ben drenat, àcid; resistent al vent
Fulles: Rígid, similar a una dent, agulles de color blau-verd, dues agulles per paquet
Flor: Sense valor ornamental
Fruita: 1 - 3", conopac llarg de color marró, petit i pla, que s'organitza en solitari o en grups de dos o tres, cauen un cop madurs
Pell: Gris-marró, closques que mostren un color vermell-taronja (especialment cridadera la part superior del tronc i branques), les noves tiges canvien de verd a marró, l'escorça és escamosa.

Fruita: 1 - 3", conopac llarg de color marró, petit i pla, que s'organitza en solitari o en grups de dos o tres, cauen un cop madurs
Pell: Gris-marró, closques que mostren un color vermell-taronja (especialment cridadera la part superior del tronc i branques), les noves tiges canvien de verd a marró, l'escorça és escamosa.



Limber Pine
El Limber Pine és nadiu de l'oest dels Estats Units, sobretot a les Montanyes Rocoses. És petit i de creixement lent, i pot viure per un temps molt llarg. El pi pot créixer sota algunes de les condicions més extremes. Creix en terra prima, llocs amb vent intens i els llocs amb clima molt àrid. Això fa que el pi sigui important en la reforestació. Aquest pi pot viure fins als 1.000 anys en les circumstàncies adequades. Això fa que sigui especialment útil per als científics interessats en excavacions arqueològiques i paleontològiques.

Nom comú: Pi Limber
Nom científic: *Pinus flexilis*
De: Muntanyes Rocoses a Oest dels Estats Units
Família: Pinaceae
Mida: 30 - 50' d'altura
Forma: Dens, piramidal quan jove

Cultura: creix en ple sol; Prefereix els sòls humits i ben drenats
Fulles: 02.05 a 03.05", verd blavós i llarga, agulles en cinc i lleugerament corbades o recarbolades, persistint de cinc a sis anys
Flor: Les flors masculines agrupades, les flors femenines solitàries o en parelles o trios.
Fruita: 3 - 6", resinósos, cons de color marró clar llargs, semblen greix i pesada
Pell: Suau quan són joves, de color gris verdós; l'escorça de més edat és aspre. Pell escamosa, de color gris fosc.

Fruita: 3 - 6", resinósos, cons de color marró clar llargs, semblen greix i pesada
Pell: Suau quan són joves, de color gris verdós; l'escorça de més edat és aspre. Pell escamosa, de color gris fosc.



Himalayan Pine
Hi ha un bell exemplar de pi de l'Himàlaia a l'Arthur Rose Pine-tum. Les fulles caigudes són elegants. Tot i que s'assembla al pi blanc de l'est, és, en relació, una mica "més" en gairebé tots els aspectes.

Nom comú: Pi de l'Himàlaia
Nom científic: *Pinus wallichiana*
Origen: Sud-oest d'Himàlaia peli; també a Birània i Yunnan, al sud-oest de la Xina
Família: Pinaceae
Mida: 80-145' d'altura
Forma: corona oval, forma un tant piramidal

Cultura: sol i ombra parcial, sol amb bon drenatge, bona tolerància al vent, tolera sol humit estacional i la sequera
Fulles: 5 - 8", suaus, agulles de color blau-verd en paquets de cinc, superfície superior verda, superfície inferior blau-blanc (crea un elenc blau platejat), agulles joves erectes, les agulles de més edat s'inclinen. Les agulles sovint creant efecte pendular.
Flor: 6-12" cons cilíndrics; pendulars, des de tons marrons.
Fruita: 6-12" de llarg, cons llenyosos; estretament còniques; bru groguenc quan madura. Penjants i resinoses, creixen en grups d'un a sis. Escates de les pinyes són, en general, en forma de falca i amples prop de l'apex; acaba en un objecte contudent, poc arrodonit

Pell: De Taronja-marró a gris-marró, inicialment suau.



Easter White Pine
Els boscos de pi blanc orientals cobrien gran part de Nova Anglaterra i la regió de l'Atlàntic mitjà, incloent NY. A causa de que creix alt i recte, s'ha utilitzat tradicionalment per els pals dels vaixells. Gairebé totes les parts del pi blanc, incloent agulles, escorça, resina i fusta, van ser explotades pels nadius americans, i se seguixen utilitzant avui en dia.

Nom comú: Pi Blanc
Nom científic: *Pinus strobus*
Origen: Nova Anglaterra
Família: Pinaceae
Mida: 50 - 80' d'alçada, 30 - 50' d'amplie

Cultura: Forma cònica quan és jove, però definitiu amb l'edat, moltes branques laterals creen un dens foliatge.
Fulles: Fàcilment transplantable i conserber; prefereix sol ben drenat; àcid; prospera en ple sol tot i que els arbres joves toleren la ombra lleugera. Tolerants al fred
Flor: 4 agulles, cinc agulles per feix, amb la vora en forma de serra, dues línies de estomes (porus per a l'intercanvi gasós) a la part inferior
Flor: Monòica (òrgans masculins i femenins), no ornamental
Fruita: 6 - 8", cons de color marró clar llargs
Pell: De gris a gris-verd, llis quan són joves, les cèl·lules són escamoses quan és vell.

Fruita: 6 - 8", cons de color marró clar llargs
Pell: De gris a gris-verd, llis quan són joves, les cèl·lules són escamoses quan és vell.